

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . . . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ 9.— za tva leto . . . 12.— „ 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petiti; za naslove, z dobilimi črkami se plačuje prosti, kolikor obsega navadnih vrstic. Posledni osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Cankarjeva št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovano se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema *ispredništvo* ulice Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odpeta reklama eije se prosto pošilja.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Častitim našim naročnikom!

Vse one častite naše naročnike, katerim smo priložili poštno nakaznico izpolnjene s zneskom naročnine, zaostane do konca prvega polulelja, prosimo, da dopoljijo naznačeno svoto najkasneje do 20 t. m.; sicer bomo smatrali, da častiti naši naročniki nimajo ničesa proti temu, da iztirjamo zaostanek poštnim nalogom. Kdor se ne odzove niti poštnemu nalogu, temu bomo primorani **ustaviti list**. Morebitne pomote naj se nam blagovoljno naznanijo.

Upravništvo „Edinosti“.

Nadaljevanje vipavske železnice.

(Govor posl. dr. A. Ferjančiča v 507. seji zbornice poslancev dne 5. junija 1896.)

(Dalje)

Dovoljeno mi bodi, da iz „razjasnilnih pripomenj“ vladne predloge gledé te pomožne akcije čitam odstavek, kateri se nanaša na finance oziroma na dohodke dežele Kranjske (Čita):

„Vsa svota, katero mora dežela pokriti v bližnji prihodnosti, znaša po računih dež. odbora 858.590 gld.“

Z ozirom na to, da ima dežela sedaj dolga 2,183.648 gld., da so deželne doklade že sedaj precej visoke, in jih sedaj ni moči povišati, če se neče pooprstiti vsled potresa nastale kalamitete, konečno z ozirom na to, da je velik del deželnega prebivalstva v neugodnih gospodarskih razmerah, je pač utemeljena trditev, da bi dežela le z največjimi težavami mogla zložiti tako znatno svoto.“

Dovolil sem si navesti odstavek iz vladnih „razjasnilnih pripomenj“, da podprem svojo trditev, da bi za nadaljevanje proge Ajdovščina-Postojina ne bilo pričakovati prispevka od dežele.

Jasno je, da država, katera ne čuti vezano, pomoči deželi s posojilom, ne more ob enem od te dežele zahtevati, naj žrtvuje kake prispevke, kakoršni bi se mogli zahtevati za to tudi iz državnih interesov potrebno železnico.

Kakor z deželo, tako je tudi z interesenti. Dolga vrsta slabih letin, katerim so se v zadnjih

letih pridružila še pustošenja, katera je prouzročila trtna uš, — vse to je spravilo prebivalstvo vipavsko v siromaštvo. Omeniti je pa tudi pustošenja, katera zlasti v gorenji Vipavski dolini prouzročajo hudourniki in ne morem si kaj, da ne bi obžaloval, da deželni zbor in deželni odbor kranjski gledé te reči nista napravila drugega, nego samo projekt.

Ker je od strani interesentov prav tako malo pričakovati prispevkov, kakor od dežele, ne preostaje drugega nič, kakor da se loti država zgradbe te proge na lastne stroške, zlasti, ker vincerira tej zvezi z Gorico eminenten državni pomen.

To je razvidno iz utemeljevanja gledé proge Gorice-Ajdovščina in zlasti iz člena II. te predloge, kjer vlada predlaga in odsek odobrava, da je mej vsemi v to predlogo vsprejetimi železnicami graditi jedino progo Gorica-Ajdovščina kakor glavno železnico.

Iz teh okolnostij se razvidi, da prisojta vlada tej železnici čez lokalne potrebe segajoč pomen.

Reasumiram: Vlada naj ne odlašja in naj ne čaka z zgradbo tako važne železnice, kakor je ta, ki bi vodila do južne državne meje, zlasti naj ne čaka, da bi bila dežela in da bi bili interesentje v stanu, dati kake na vsak način minimalne prispevke.

Pri tej priliki bodi mi dovoljeno omeniti neke, v javnost prišle izjave glede nameravane proge Gorica-Ajdovščina.

Trst in njegovi zastopniki nam ne privoščijo te železnice.

Čudno je, da se vse tržaške stranke ne morejo zjediniti za noben železniški projekt na jugu naše monarhije.

Trgovci tržaški zahtevajo železnico čez Ture, ostali Trst zahteva železnico čez Karavanke. Zastopnik tržaške trgovinske zbornice je v razpravi o železniškem ministerstvu opozarjal na neso-glasje. Povdarjal je tudi, da to ni najmanjši varokov, vsled katerih se še do današnjega dne ni dosegla druga zveza Trsta z deželami v nje ozadju.

(Konec prih.)

mož: zaročiti se in prižgati si smodko. Ne diši! Aroma se zgublja!

Tega torej tudi ne veš, da se je zaroka razdrila. Toda to ne spada k stvari!

Zaroka moja podobna je bila marsikateri drugi. Ljubila in poljubovala sva se kratek mesec, a mučila se dva meseca, dolga ko leta. Male nagajivosti, izraz ljubavnega čuta, katerega sva čutila oba. Mislila sva v obče, da sva se temeljito poznala in proučila.

No, med tem končala se je vsa stvar in mislim, da se je izvil obema iz prs vesel izdihljaj, ko se je pretrgala zlata vez, ki je vezala nasprotni si najini naravi. Kratko po tem zapustil sem Stockholm, da se osvežim po prestali muki. Imel sem v Malmö sorodnike, dve v resnici ljubeznjivi sestričini, in namenil sem, da ja obiščem.

Za dobo svojega obiska v skånskem glavnem mestu, odšel sem, da malo pogledam na Dansko.

Ko sem brez namena, kakor vsi nenavajeni potniki, bežal po Kodanji okolo, zablodil sem zvečer v kraljevo gledišče.

Peli so „Seviljskega brivca“. Obljubil sem bil svojim sorodnikom, da se vrnem naslednjega jutra v Malmö in odločil sem se, da hočem ta jedini in poslednji večer sedeti preširno. Kupil sem

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 13. junija 1896.

V Ljubljani in v Trstu. Pišejo nam: Govoré o zapriseženju novega župana na ljubljanskega napravili ste res kaj umestno paralelo mej Ljubljano in Trstom. Povedali ste v zmislu stroge resnice, kolika je razlika med običaji v glavnem mestu dežele Kranjske in pa v slavnem trgovinskem emporiju ob obalah Adrije. Prav ste povedali rekši, da je Ljubljana, dasi sicer tako rekoč pred nosom Trstu, vendar-le daleč daleč od Trsta. Povedali ste, kako zvene vladne izjave povodom umeščevanj županov tržaških in kako o slšnih prilikah v Ljubljani. Povedali ste, da v Trstu še nismo nikdar čuli iz ust vladnega zastopnika tako odločnega naglašanja pravic manjine in tako odločnega poziva do novoizvoljenega župana, da mora brezpogojno spoštovati te pravice, kakor se je n. pr. dogodilo ravnokar v Ljubljani iz ust vladnega zastopnika, gosp. Schemerla. Povedali ste slednjič, da v Trstu nismo še nikdar čuli slovesne objube od strani novoizvoljenega gosp. župana, da bode brezpogojno spoštoval manjini pripadajoča prava in da nikakor ne dopusti, da bi kdorsibodi kratil ta prava — kakor je tako storil v svojem krasnem govoru, kakor srditi radikalec razupiti g. Ivan Hribar. Kolika razlika med baje zmernim g. Pitterijem in pa „radikalcem in fanatikom“ Hribarjem! Gosp. Hribar je pripoznal ekzistencijo nemške manjine — dasi je ista tako neznatna, da bi jo človek moral iskati drobnogledom — in kaka je pa navada v mestni dvorani tržaški? Kako so delali in delajo Pitteri in njegovi predniki? No, uprav to vprašanje mi je dalo povod, da vam povem, da paralela vaša ni bila popolna, da ni bila dovolj markantna! Vi ste povedali, kako je gosp. Hribar obzirno postopal nasproti nemški manjšini in kako da se tržaški županje v svojih nastopnih govorih niti ne spominjajo slovauskega dela prebivalstva tržaškega. Vse res, in dobro povedano, ali — premalo! Razlika med Ljubljano in Trsta je bolj ostra in kričeča. Dočim v Ljubljani županje pripoznavajo ekzistencijo manjine in prava iste,

si torej sedež v spodnji loži, kjer sem komodno sedel in gledal v dvorano, kako se počasi napolnjuje občinstvom.

Malo kasneje odprla so se vrata lože in vstopile so tri dame ter séle kraj mene.

Ozrl sem se bil malo po svojih sosedkah. Dve sti bili mladi in lepi; jedna velika plavolaska, druga — sedeča takoj poleg mene — velika brunetka. Tretja bila je starejša dama; izgledala je bolj kakor njiju družabnica, nego-li mati. Bile so elegantno in bogato oblečene; starejša v črni svili, obe mladi svetlo-rudečkasto z dolgimi svetlorumenimi rokovicami.

Med prvim dejanjem ni se prigodilo ničesar posebnega. Krasna godba Rossinijeva zavzemala je stalno mojo in brezdomno tudi pozornost mojih sosedinj.

Med presledkom šel sem v foyer, dame ostale so na svojih mestih.

Ko se je dvigala zavesa pred drugim dejanjem, zapazil sem mal pripogib krasne svoje sosedke. Priklonila se je k meni in oprla laket ob sedež. Naravno razlagal sem si njeno zaupljivost.

— Dobro, mislil sem si, slabo sedi, utrujena je in opira se ob moj sedež — to je vse.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Junak ali...

Svedski spisal Thore Blanche; iz češčine prevedel I. P.

„Torej Ti trdiš, da vsaki mož se uda krasni ženi, ki je sklenila, da ga omami in očara! V obče, mislim, da imaš prav. V vseh slučajih, ki se tičejo moža in žene, je poslednja silnejša, radi tega, ker je hladnejša. Mi možje smo na kratko: veliki reveži. Solze žene so nevarne — toda kaj so v primeri z nje nasmehom? Ako si jo izberemo za cilj naše strasti — a ni težko zapeljati onega, kateri bi samega veselja skakal in vriskal! —, tedaj je pri kraji z našim razumom, med tem ko ona sedi in šteje utripljanje žile baš isto tako mirno, kakor merim jaz toploto pri mrzličnem bolniku. Hrabri moramo biti, da se moremo ubraniti krasni ženi... I jaz sem bil enkrat že v veliki skušnjavi in zagotavljam Te, da bi jo bil premagal malokdo...“

„Pripoveduj!“

Prijatelj, doktor zdravilstva, sél je komodno na zametom prevlečen stol ter počel pol ironičnim glasom, katerim je govoril včasih:

„Ti ne veš, seveda, da sem bil zaročen — mladenič še; pozneje namreč sem se tega čuval. Dve stvari sti, katere ne dela rad dvakrat izkušn

pa se županje tržaški ne zadovoljujejo s tem, da prezirajo manjino in nje prava, ampak smatrajo v svojih svečanih nagovorih najvažnejim oni odstavek, v kojem napovedujejo neizprosno borbo manjini prebivalstva, v kojem zanikujejo tej manjini vsakršna politična in narodna prava, ter obečajo strogo varstvo namišljenega izključno-italijanskega značaja mesta tržaškega. To treba povedati torej, da tržaški županje v svojih nastopnih govorih ne prezirajo samo manjine, ampak jej zajedno napovedujejo tudi vojno! V tem dejstvu je še le popolnoma izražena gorostasna razlika med ljubljanskimi in tržaškimi odnosi. Pa še nekaj treba povedati, da bode dovolj očitna paralela med ljubljanskim pravicoljubjem in tržaško nestrpnostjo. Primerjati treba številno razmerje, povedati treba, da je ljubljanska manjšina smešno neznačajna, dočim tržaška manjšina znaša dobro tretjino vsega prebivalstva! In vendar: v Ljubljani se počeva manjšina, v Trstu pa se jej — napoveduje vojna!!! Na vse to treba misliti, ako hočemo prav pojmiti, kako daleč je Ljubljana od Trsta. Za vladajoči sistem je pa še posebno značilno to dejstvo, da je v Ljubljani protežovana manjšina nemška, v Trstu prezirana pa — slovenska. Izraziteje skoro da ni možno označiti duha, ki preveja ta sistem! Vemo, da je neposredna krivda na strani avtonomne oblasti tržaške, ali to je vendar gotovo: proti volji splošnega političnega sistema tudi sedanji tržaški komunalni sistem ne bi bil prišel nikdar do tolike močij, da bi bil mogel kar na kratko potajevati prava slovanske manjine.

To sem hotel še pripodati vašim pripomnjam o razliki med ljubljanskimi in tržaškimi odnosi. Oprostite, ako sem govoril nekoliko razsežneje; take in slične stvari treba naglašati in zopet naglašati, ako hočemo, da se bode svet jel zanimati zanje. Zapomnite si: za javne bolezni ni družega leka, nego — javnost. Nikar se ne bojte torej, da vam postane list dolgočasen ali nezanimiv, ampak opetujte le jedno in isto rasnico tako dolgo, dokler ne pride spoznanje!

Delegacije. Omenili smo že, da je delegat Kramar v proračunskem odseku avstrijske delegacije precej ostrv grajal upravo Bosne in način polaganja sklepčnih računov. Po tem načinu da je onemogočena vsakršna kontrola, kar je v protislovju s konstitucionalnim načelom. Govornik je protestoval proti temu, da se je Bosna pritegnila k milenijski razstavi. Zasedeni pokrajini nimati ničesar opraviti na narodni razstavi ogerski, kajti ti deželi nisti ogerska zemlja in ne bosti nikoli. Govornik je izjavil v imenu svoje stranke, da ista ne odobruje pozdrava predsednika delegacij milenijski razstavi. Uprava Bosne je prejednostranska, ker meni, da je že vse storila, ako uvaja tam najnovejše pridobitve modernega življenja, kakor n. pr. streljanje golobov, dirke itd. V tem je res mojster g. minister Kallay, vendar pa ljudstvo ni posebno zadovoljno z njegovo upravo. Glavni vzroki nezadovoljnosti ostanejo še vedno: v svetovnoznanim policijsstvu, v agrarnem in narodnem vprašanju. Minister Kallay hoče ustvariti na vsak način neko novo narodnost. To je etnografska nezmožnost. Tam žive Hrvati in Srbi, ali *Mixtum compositum* ne poznajo tam. Zato treba protestovati proti snovanju nove narodnosti v Bosni.

Velika skupščina stranke prava v Zagrebu vršila se je dne 8. t. m. Sešlo se je do 450 členov stranke. Glavni namen shoda je bil ta, da se uredi razmere v stranki, ki je (kakor znano) razcepljena na dve skupini: v ono, ki se zbira okolo „Hrvatske Domovine“ in koji pripadajo tudi naši istrski poslanci in rodoljubi, in pa v ono, ki se zbirajo okolo „Hrvatskega prava“ pod vodstvom dra. Josipa Franka. Istotako je znano našim čitateljem, da so se dlje časa vršila pogajanja med obema skupinama za zopetno združenje. Pogajanja so se vršila vspešno do zadnjega hipa in načelno se je tudi doseglo sporazumljenje. V zadnjem hipu pa se je stvar razbila. O vsem tem se je poročalo na gori omenjenem shodu. Poročilo se je odobrilo. Pozdravni pismi Spinčića in Laginje sti bili prečitani ob glasnem vsklikanju.

Z ozirom na sporazumljenje med obema kluboma, sporočil je osrednji klub stranke prava Starčevićem (sedaj Frankovemu klubu), da radostno vsprejme vsakega člana tega poslednjega kluba, izvzemši jedinega — dra. Franka. Starče-

vičev klub, sestavši se istega dne, je seveda odločno odbil to ponudbo; ti ljubi Bog: saj mu je vodja in inspirator — dr. Frank!

In tako se je sloga v stranki prava razbila — ob osebi Frankovi. Mi se jako neradi utikamo toliko v nesrečno borbo med Hrvati in Srbi — ker smatramo to borbo rano na telesu avstrijskega slovanstva, a ran se nikdo rad ne dotika, ker to skeli —, kolikor tudi v prepire v hrvatski opoziciji sploh in v stranki prava še posebe. Ali to svoje menenje moramo že povedati: ako bi bil dr. Frank res tisti veliki hrvatski patrijot, kakoršnega se kaže v svojih govorih in člankih, umaknil bi se raz pozorišče v isti hip, ko se je uveril, da je le njegova oseba napotje spravi. Saj s tem ne bi abdiciral v javnem življenju; nasprotno: uprav s tem bi zadal občutno lekcijo onim, ki ne mislijo dobro o njem. Tako pa moramo že misliti, da „potreba“ razkola v stranki prava izvira le iz želje Frankove — ostati voditeljem, če tudi ne velikemu, pa malemu klubu. Mi pa vendar nismo uverjeni, da bi bila osebna ambicija Frankova višja nego pa krvava potreba zločne borbe proti madjaronskemu sistemu na Hrvatskem. V Starčevićem klubu je več prosvitljenih mož, o katerih se hočemo nadejati, da se slednjič nehajo pokoriti osebnim simpatijam, kjer gre za blaginjo in bodočnost naroda!

Italijansko časopisje o govoru grofa Goluhovskega. „Osservatore Romano“ povdarja posebno odstavek glede zunanje politike na Balkanu ter pripominja, da so njegove besede, mereče na Italijo, res viteške. „Tribuna“ piše, da so besede grofa Goluhovskega o evropskem miru vzbudile povsodi veliko zadovoljnost, kajti govoril jih je v taki obliki, da je popolno izključen vsak dvom. Z odkritim zanimanjem se je dotikal trozveze in se pohvalno izrazil o italijanski armadi, zato mu moramo biti hvaležni. Sedaj so Italijani hvaležni, ako jim dojde od avstrijske strani kako tolažba, toda po preteku nekaj časa se bodo pa poslanci zopet repenčili nad avstrijsko vlado, češ, da „zatira“ italijanske prebivalce.

Položaj na otoku Kreta. Iz Kaneje javljajo, da je sultan izdal proglas, v kojem pravi, da sedaj, ko so turški vojaki zaseli nekoje važneje točke, je nastal mir po obrežju. Proklamacija proti krščanskim in mohamedanskim kalilec miru z najhujimi kaznimi. Sultanu da je želja, da nživajo jednako varstvo vsi podaniki.

Na Grškem pa prevladuje menenje, da na Kreti ni pričakovati trajnega miru, dokler si ta otok ne pribori popolne nezavisnosti od Turčije.

Baratieri — oproščen. Vojno sodišče v Asmari izreklo je svojo usodbo v razpravi proti nesrečnemu vojskovodji Baratieriju, bivšemu vsemogočnemu gubernierju Eritreje. Paznim očesom sledili smo tej razpravi in takoj s početka že izrekli smo svoje domnevanje, da se Crispjevemu pobratimu brčkone ne dogodi nič kaj hudega. In tako se je tudi res dogodilo: kazen, ki jo je izreklo vojno sodišče proti Baratieriju, je v očigled onim grehom, koje je storil nesrečni ta vojskovodja v Eritreji, res le malo več — nego nič. Z jednaki številom glasov izrekli so namreč člani vojnega sodišča v Asmari svoj „kriv“ in „nekriv“ in vsled tega bil je Baratieri obtožben — rešen. A vendar ne izide kljubu tej pričakovani razsodbi Baratieri med svet kakor sijajni vojskovodja, ampak odložiti mora svojo vojaško čast in izstopiti iz dejanske službe. S tem je vojno sodišče storilo kolegi Baratieriju brčkone veliko uslugo, kajti zdavna že čul se je glas, da želi Baratieri izseliti se v Ameriko.

Rekli smo, da nas razsodba vojnega sodišča ni kar nič presenetila. Take razsodbe bilo se je nadejati že vsled tega, ker v obtožbi — kakor smo nedavno razglasili v svojem listu — ni bilo niti govora o tem, da je bil Baratieri kakor vrhovni poveljnik dne 1. marca t. l. ostavil bitko pri Aba Garimi, ostavivši svojo vojsko nemili usodi. No, sedaj pa, ko čujemo, da je prokurator Bacci sodnikom takorekoč položil na srce, da naj obtožbenca oprosté, sedaj se nam vidi vsa stvar tako gladka, da se jednostavniji niti vršiti ni mogla. Povedali smo že, da so skoro vsi svedoki govorili Baratieriju v prilog in da je jedini obtoženec sam došel o izpraševanju nekoliko v zadrego. Ta jedini morebitni neprijetni utis pa je izbrisal, kakor rečeno, generalni prokurator, rekši: „Ako po

svoji vesti mislite, da je bilo Baratierijevo dejanje jednostavna zmeta, a ne pregreha, veselilo me bode to. Italija in vojska bode ti manj občutili zavest, da sti imeli nesrečnega, ali nesposobnega generala, nego pa, ako ga smatrate krivim“.

To je torej nekaka razsodba — na komando.

Različne vesti.

Pogreb pok. Karola Kluna vršil se je predvčerajšnjem v Ljubljani na velesijajen način. Na krsto je bilo položenih veliko število vencev. Ob petih popoldne zbrala se je velika množica na pokopališču, kamor so (v cerkev) prepeljali truplo naravnost s kolodvora. Pogreba so se udeležila razna društva. Med temi „Sokol“, kojemu društvu je bil pokojnik člen. Nadalje so se udeležili pogreba skoro vsi deželni in državni poslanci, načelniki vseh uradov, odposlanstvo iz Koroške ter nad 100 duhovnikov. Pogreb je vodil prevzvišeni knezoškof Missia. Vsa slavnost bila je dostojna spominu preminulega odličnega sinu naroda slovenskega. Kakor je bila vsikdar odkrita in lojalna naša graja na adresu delujočega in za vsak svoj korak vsej javnosti odgovornega politika in parlamentarca Klun, istotako iskren je sedaj, ob svežem grobu, naš izraz hvaležnosti za vse ono, kar je storil dobrega svojemu narodu domoljub in narodnjak Karol Klun! Lahka mu zemlja slovenska! Naj gočiva v miru.

Prvi koraki! Iz Rojana nam pišejo: Novoimenovani župnik rojanski, prečastiti don Juriz za brzojavil je včeraj iz Krka predsedniku pevskega društva „Zarja“, g. Josipu Katalanu: „Jaz nisem prepovedal nobenemu peti v rojanski cerkvi, samo želim, da pevske vaje naj se držijo v šoli. Jožef Jurizza, župnik“.

Ker hočemo biti vsikdar pravični, kakor proti vsakomur, tako tudi nasproti veleč. g. župniku Jurizzi, smatramo za svoje dolžnost prijaviti tudi to brzojavko. Vzlic vsemu temu — ne, uprav vsled te brzojavke, je tem važnejši pogovor med organistom Vanzetto, ki je trdil, da so mu dotični ukazi došli od veleč. g. župnika, in pa med gosp. Katalanom. Ako smemo verjeti brzojavki gospoda župnika — in duhovniku moramo verjeti — potem je tem važnejše vprašanje, kako je mogel organist priti s poročili, ki so toli razburila Rojancane? To zamotano stvar treba sedaj pojasniti.

Kar se dostaje vaj v ljudski šoli, nimamo nič proti temu. Saj se se svojedobno vaje fakično vršile v šoli. Da se pa sedaj niso več, na tem ni naša krivda, nego onih, ki so nas izgnali iz šole.

Naše čitatelje opozarjamo še enkrat, da se bode vršila jutri veselica pevskega društva „Zarja“ v Rojanu. Nikdar morda še ni bilo to društvo tako potrebno moralne podpore kakor sedaj, ko mu pluskajoče valovje hoče izpodkopati obstanek.

„Slovanska Čitalnica“ v Trstu napravi jutri v nedeljo dne 14. junija t. l. izlet v Rodik. Odhod ob 2. uri 20 min popoldne po državni železnici s postaje sv. Andreja. Povratek v Trst ob 8. uri in 31 min. zvečer s postaje Rodik. Posebna vabila se niso tiskala. Izlet se bode vršil le ob ugodnem vremenu. Slovanski gostje dobro došli!

Društvo „Kolo“ opozarja svoje pevce, da bode glavna skušnja jutri v nedeljo ob 2. uri in pol popoldne. Po skušnji bode izlet v Herpelje. Odhod ob 4. uri in pol. Gosti dobro došli.

Zabavne vožnje po morju. Jutri, ako ne bode vreme neugodno, bodo te-le zabavne vožnje po morju: Parnik „Aquileja“, odplovi ob 3.35 pop. v Milje (kjer bode javna tombola). Vrne se ob 7.45 pop. — Parnik „Istria“ ob 3.30 v Piran in Porto Rose. Vrnd se iz Porto Rose ob 7.30, iz Pirana ob 8. — Parnik „Santorio“ ob 3.30 v Koper. Vrne se ob 8. zvečer. — Parnik „Piranese“ ob 4.30 popol. v Miramar. Vrne se ob 7.30. — Parnik „Aquileja“ ob 10.15 predp. v Miramar.

Listina porotnikov. Za prihodnje zasedanje tržaške porote, ki prične dne 22. t. m., izžrebani so ti-le porotniki: I. Glavni porotniki: Cjan Fran, Pepeu Ferd., Potočnik Karl, Dollenz Fran, Depangher Anton, Schiffmann Henrik, Chiesa Evgen, Cillia Fran, Črnoč Rajmund, Rožanc Josip, Gustin Anton, Nušak Fran, Ruzzier Jernej, Thaller Jakob, Carniel Alojzij, Hrtman Edvard, Pfeiffer Viktor,

Udano podpisani usoja si naznaniti slav. občinstvu, da je prevzel vodstvo

hôtela Kozina

spojenem z restavracijo in vrtnom, prijetno bivališče, 520 m. nad pomorsko vršino, ležečem blizu železniške postaje Herpelje-Kozina, oddati je elegantno opravljenih sob v n a j e m. Kuhinja in pijača izvrstna. Cene nizke.

Priporoča se udani

Miha Vesel.

V mirodilnicah ulica Barriera vecchia št. 35 in Sette fontane št. 5 je na prodaj blago prve vrste, kakor: prah za mrčese, rinskó žveplo itd., vse po jako nizkih cenah. Brachetti Luigi.

Velika zaloga

sená in slame v omotih (balah), **ovsa in otrobov** po najprimernejih cenah v

Via Scussa št. 3 in Via Ceppa št. 4, palača Panfili.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisočerni ovet“ (Millefiori). Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omet za ozdravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER „Al duo Mori“ Trst, veliki trg.

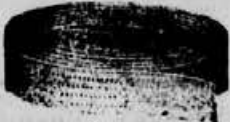
Via Nuova na vogalu via S. Lazzaro. Nove naročbe najmodernejšega blaga za spomladno sezono so nam uže prispeli in so: Perkall, sateni, volnene tkanine za gospe in gospode. Veliki izbor ovratnikov in ovratnic vsakovrstne barve in velikosti.

Zaloga vsakovrstnih potreb za šivilje, krojače in kitničarke. Uzorci na zahtevo franco. Blago se razšilja poštino prosto. Za mnogobrojni obisk tako meščanom, okolčanom in zunanjim naročnikom se priporočata udana Aite & Zadnik

Anton Košir

v Ljubljani.

v Kolodvorskih ulicah št. 39, poleg juž. kolodvera priporoča svojo zalogo izvrstnih jermenov za stroje kilo od f 2,60 do 3,80 potem jermenov za šivati in vezati. Cenike na zahtevo zastoj. Kovčeki „en gros“ gg. trgovcem po najnižih tovarskih cenah.

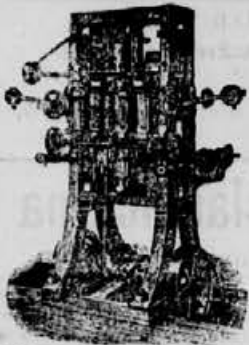
Mirodilnica Ferd. F. Huber nasled.

Barriera vecchia 22.

ZALOGA

RIMSKEGA ŽVEPLA, BAKRENOVCA

za trte, praha proti mrčesom, barv mletih in v prahu, lekov, mineralk, voščenih sveč, mirodij in ločbarskih izdelkov.

G. Tönnies
Ljubljana.

tovarna strojev in kovačnica za kotle.

Specijaliteta:

žage in stroji za obdelovanje lesa

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarné v Pragi.

pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gl. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi.

Najnovejši pnevmatični bicikli prodajejo se po nizkih cenah pri dobroznani in poštenu domači tvrdki:

JAKOB ŠTRUKELJ - TRST

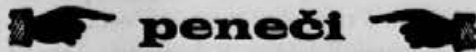
via Caserma šte. 16 uhod piazza della Caserma.

(nasproti celisti vajalnic).

Največa zaloga koles v Trstu. Prodaja se na drobno in debelo. Zaloga koles: „Courir“, „Humber“ in „Adler“. Jamči se za vsako prodano kolo. Kolesa so lepa, lahka, močna in trpežna. Na zahtevanje pošlje se cenik. V zalogi se nahajajo vsakovrstne priprave tičočee se koles, kakor: zvonci, svetilke, zračne tlačilke, osice, prečke, platišča, notranji mehi, vrhni kavčugi vsake mere itd. (Pri naročbi vrhnega kavčuga zadostuje dolgot kolesa skozi sredo v centimetrih in kakovost kavčuga.)

Najboljšo in najcenejo osvežujočo pijačo

nudijo svetovnoznaní

LIMONOVİ BONBONI

s to-le varstveno znamko in firmo.

s to-le varstveno znamko in firmo.

Izdelovanje orijentaliskih cukrovin

A. Maršner - v Pragi,

Kral. Vinohrady „Plzenka.“

— Varovati se je ponarejevanj! —

Anton Vodopivec

gostilničar v Trstu, ulica Solitario št. 12

priporoča gospodom krčmarjem v Trstu in v Gorici kakor tudi okolčanom Goriškim in Tržaškim ter posamičnim obiteljem svoje izbornó **vipavsko vino** in pa **izvrsten riesling** iz lastne svoje zaloge

v PRVAČINI šte. 94 in v TRSTU, ulica Solitario šte. 12.

SEUNIG & DEKLEVA

Zastop dvokoles „Swift“ iz orožarne v Steyru

imata podpisana

v Gorici, na cesti Fran Josipa (Corso) št. 4.

(nasproti glediščno kavarno).

Lastna izdelovalnica dvokoles „Itrija“, žičnih blazin (Drathmatratzen), popravilnica dvokoles, šivalnih strojev pušk itd.

Nunška ulica 14.

Prodajalnice šivalnih strojev, pušk, streljiva in druga orodja pa imata **Saunig & Dekleva,** v Nunški ulici št. 10.

Domača tvrdka **Anna Hofbauer** v Ljubljani.

Velika zaloga cerkvene obleke, orodja in posode.

Podpisana ima v zalogi najraznovrstnejee, trpežno, krasno blago za bandera, baldahine, raznobarvne plašče, kazule, pluviale, dalmatike volume, albe, koretelje, prte itd.

sploh vse, kar se rabi v crkvi pri službi božji — Prevzema tudi vzenje, prenovljenje stare obleke in vsa popravila. — izdeluje ročno i pošteno po najnižji ceni bandera in vso drugo obleko.

Prečastite gospe prosim, da se blagovolé pri naročilih ozirati na domačo tvrdko ter ne uvažujejo tujih tvrdk, društev in potujočih agentov.

Zagotavlja hitro in najpoštenejšo postrežbo in najnižjo ceno, zatrjuje, da bode hvaležna tudi za najmanjše naročilo. Najodličnejšim spoštovanjem se priporoča

Ana Hofbauer,

imejiteljica zaloge cerkvene obleke, v Ljubljani, Gledališke ulice 4.

Srebrno kolajno odlikovana. Pariška Luizina Crème

je svetovnoznanó krasilo, koje so pripoznale prve lekarske avtoritete za najlepšo; je uradno izkušeno; neškodljivost zajamčena. Ta crème napravi kožo snežno belo, mramorju jednako gladko, mladostveno svežo, nima v sebi škodljivih prineskov živega srebra, ali drugih, koži, ali zdravju škodljivih snovij. Bodite, dame, oprezne o kupovanju crême in ne kupujte škodljivih, ničvrednih ponarejanj. Zahtevajte povsodi pariško Luizino Crème in ne uničujte si polti ničvrednimi, drago plačanimi ničarjiami.

Generalni zastop in skladišče ima jedino:

Alozij Sláma v Pragi,

Kral. Vinohrady, Palackého št. 7 n.

Cena 1 gold. Navodilo v vsaki škatljici. Pošiljave na znanj po pošti, ne da bi se označila vsebina.

Zaradi priročnosti občinstvu osnoval sem razprodajo na drobno po vseh večih mestih po lekarnah, trgovinah mirodij in profumerijah.